

sammen med Lærerne i Organisationen, og dette billiger jeg ganske. Jeg har altid, overalt hvor jeg har deltaget i Organisationsarbejde, anbefalet, at Kvinderne skulde staa i Organisation sammen med Mændene. Men naar de altsaa har indordnet sig under Hovedgrupperne, der er dannede uden Hensyn til Kønnene, bør det selvfølgelig være under den Forudsætning, at naar Forhandlinger skal finde Sted, kan de blive repræsenterede som Interessegrupper. Men det var netop det, der ikke var Tilfældet forleden under den mundtlige Forhandling, idet Lærereorganisationen vedtog en saadan Repræsentation, at Kvinderne blev udelukket til Trods for deres Anmodning om at deltage som Interessegruppe. Dette er nu imidlertid forbigaaende; men det, der er af Vigtighed, er, at Undervisningsministeriet, naar Forhandlingsregler for Lærernes Organisation skal godkendes, har Blikket aabent for, at Kvinderne meget vel kan være en Interessegruppe indenfor den Gruppe, der er ordnet uden Hensyn til Kønnene. Ganske vist vil Lærerinderne forhaabentlig i Fremtiden blive stillet væsentlig paa samme Maade som Lærerne, men det kan ikke undgaas, at der bliver Punkter tilbage, hvor deres Stilling ikke er ganske den samme. Der er f. Eks. hele Gruppen Forskolelærerinderne, som der ikke findes nogen tilsvarende analog Gruppe til for Lærernes Vedkommende, og en betydelig Del af Andenlærerne vil være blandt Kvinder, der bliver tilbage, efter at deres mandlige Kolleger ved at overtage kirkelige Forretninger har aabnet sig Chancer for at faa Førstelærerembeder. Jeg mener altsaa ikke, at Lærerinderne skulde danne en særlig Gruppe indenfor Organisationen, men jeg vil meget anmode om, at der sikres dem Repræsentanter under Forhandlinger.

Søren Svendsen: Der er under denne Forhandling ikke blevet rejst store eller vigtige Anker eller Indvendinger mod det foreliggende Forslag, og det finder jeg i og for sig glædeligt, et Vidnesbyrd om, at Forslaget i al sin Almindelighed tilfredsstiller de Krav, der maa stilles, set baade fra Lærernes og fra Befolkningens Synspunkt. Jeg skal derfor heller ikke trætte det høje Ting med mange Bemærkninger, jeg skal kun føje nogle enkelte Bemærkninger til det Spørgsmaal, som særlig har været Genstand for Forhandling her i Dag, nemlig Spørgsmaalet om Statstilskud.

Den højtærede Minister mente, at det var en Fejl af Lønningskommissionen, at vi i det hele taget beskæftigede os med

Fordelingen mellem Stat og Kommune af Udgifterne til Folkeskolen, og i nogen Maade kan den højtærede Minister have Ret. Han mente, at vi burde være blevet ved det hidtil bestaaende; men hvad er det hidtil bestaaende paa dette Omraade? Efter den gamle Skolelov var Forholdet oprindelig det, at Kommunerne betalte Begyndelseslønnen, og Staten betalte Alderstillægene. Men der er sket væsentlige Forskydninger siden den Tid, idet Staten helt og holdent har betalt Dyrtidstillægene, som ydes Lærerne, og ligeledes det 25 pCts Tillæg. Ved det foreliggende Forslag er der foreslaaet adskillige nye Maader at yde Lærernes Løn paa: foruden gennem Grundløn og Alderstillæg tillige ved Dyrtidstillæg og to nye Tillæg, Konjunkturtillæg og Stedstillæg. For disses Vedkommende har vi ikke nogen hidtil bestaaende Regel om Fordelingen, og vi mente derfor, det kunde være paa sin Plads, at Kommissionen ogsaa overvejede Spørgsmaalet om Fordelingen mellem Kommunerne og Staten af de deraf flydende Byrder.

Jeg er med Hensyn til Resultatet paa dette Punkt ganske enig med den højtærede Minister. Den Fordeling, der foreslaas fra Kommissionens Side, og som i saa høj Grad lægger Byrderne over paa Staten, har ikke min Sympati. Jeg vilde ønske, at en større Del af Begyndelseslønnen helt var blevet lagt paa Kommunerne og Resten paa Staten, af Grunde, jeg nævnede ved Forhandlingens Begyndelse, af Hensyn til Folkeskolens og Lærernes Stilling overfor Befolkningen og overfor Kommunerne. Flertallet kom jo imidlertid til det Resultat, at der kunde finde en noget anden Fordeling Sted, hvorimod et Mindretal af Kommissionen ønskede, at hele Udgiften skulde lægges over paa Staten og intet skulde falde paa Kommunerne. Det er, som sagt, meget vanskeligt angaaende dette Spørgsmaal at sige, at man kan blive ved det hidtil bestaaende, fordi der er kommet nye Momenter ind i Sagen, nye Lønningsmaader, hvor man ikke har bestaaende Regler at gaa efter, men for øvrigt har vi, ganske bortset herfra, været klare over, at det var Spørgsmaal, Rigsdagen maatte tage i sin Haand og tage Stilling til. Forslaget fra Kommissionen er jo et Forslag til Forhandling, og det kan der rettes i.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, det om de private Skoler, som der nu har været ført en Forhandling om her med mange korte Bemærkninger, nævnede det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den